

articles 24, 25.2 i 26.1 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

En virtut d'això, disposo:

Article 1. Prohibició cautelar.

Fins que no es disposi d'estudis que permetin assegurar l'absència de risc pel seu consum, es prohibeix cautelarment la comercialització de qualsevol presentació del «Tricholoma equestre» en tot el territori nacional, així com la seva importació.

Article 2. Espècies afectades.

Als efectes d'aquesta Ordre, es consideren una sola espècie les següents: «Tricholoma equestre», «Tricholoma auratum» i «Tricholoma flavovirens».

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquesta Ordre es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de sanitat exterior i bases i coordinació general de la sanitat.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 d'octubre de 2006.—La ministra de Sanitat i Consum, Elena Salgado Méndez.

CAP DE L'ESTAT

18869 LLEI 33/2006, de 30 d'octubre, sobre igualtat de l'home i la dona en l'ordre de successió dels títols nobiliaris. («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Actualment la possessió d'un títol nobiliari no atorga cap estatut de privilegi, ja que es tracta d'una distinció merament honorífica el contingut de la qual s'esgota en el dret a usar-lo i a protegir-lo davant de tercers.

En la concessió de dignitats nobiliàries de caràcter perpetu, a la seva naturalesa honorífica s'hi ha d'afegir la finalitat de mantenir viu el record històric al qual es deu el seu atorgament, raó per la qual la successió en el títol queda vinculada a les persones que pertanyin al llinatge del beneficiari de la mercè. Aquest valor purament simbòlic és el que justifica que els títols nobiliaris perpetus subsisteixin en l'actual societat democràtica, regida pel principi d'igualtat de tots els ciutadans davant la llei.

Tanmateix, les normes que regulen la successió en els títols nobiliaris procedeixen de l'època històrica en què la noblesa titulada es va consolidar com un estament social privilegiat, i contenen regles com el principi de masculinitat o preferència de l'home sens dubte ajustades als valors de l'antic règim, però incompatibles amb la societat actual, en la qual les dones participen plenament en la vida política, econòmica, cultural i social.

Aquesta plena igualtat de l'home i la dona en totes les esferes jurídiques i socials es reconeix en la Convenció per a l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, adoptada a Nova York el 18 de desembre de 1979, i ratificada per Espanya el 1984.

El principi de plena igualtat entre homes i dones també s'ha de projectar sobre les funcions merament representatives i simbòliques, quan aquestes són reconegudes i emparades per les lleis. Els posseïdors successius d'un títol de noblesa perpetu es limiten a mantenir viu el record d'un moment del nostre passat històric. És just que aquesta Llei reconegui que les dones tenen el mateix dret que els homes a dur a terme aquesta funció de representar simbòlicament aquell dels seus avantpassats que, pels seus mèrits excepcionals, va merèixer ser premiat pel Rei.

Article 1.

L'home i la dona tenen el mateix dret a succeir en les grandeses d'Espanya i títols nobiliaris, sense que es puguin preferir les persones per raó del seu sexe en l'ordre regular de crides.

Article 2.

Deixen de produir efectes jurídics les previsions de la Reial carta de concessió del títol que excloguin la dona de les crides o que prefereixin l'home en igualtat de línia i de grau o només de grau en absència de preferència de línia o que contradiguin de qualsevol manera el mateix dret a succeir de l'home i de la dona.

En aquests supòsits, els jutges i tribunals han d'integrar l'ordre successori propi del títol aplicant l'ordre regular de succeir en les mercès nobiliàries, en què, de conformitat amb el que preveu l'article anterior, no es prefereixen les persones per raó del seu sexe.

Disposició transitòria única.

En l'aplicació d'aquesta Llei als títols nobiliaris concedits abans de la seva vigència s'han d'observar les normes següents:

1. Les transmissions del títol ja esdevingudes no es reputen invàlides pel fet d'haver-se efectuat a l'empara de la legislació anterior.

2. Si es pretén rehabilitar un títol nobiliari vacant, es reputen vàlides les transmissions realitzades conforme a la legislació anterior fins al seu últim posseïdor legal, respecte del qual i observant les previsions d'aquesta Llei, ha d'acreditar la relació de parentiu qui sol·liciti la rehabilitació.

3. No obstant el que preveu l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria, aquesta Llei s'aplica a tots els expedients relatius a grandeses d'Espanya i títols nobiliaris que el dia 27 de juliol de 2005 estaven pendents de resolució administrativa o jurisdiccional, tant en la instància com en via de recurs, així com els expedients que s'hagin promogut a partir d'aquella data, en la qual es va presentar l'originària proposició de llei al Congrés dels Diputats. L'autoritat administrativa o jurisdiccional davant la qual estigui pendent l'expedient o el procés ha de concedir d'ofici un tràmit a les parts personades a fi que al·leguin el que convingui al seu dret de conformitat amb la nova Llei en el termini comú de cinc dies.

4. Queden exceptuats del que preveu l'apartat anterior els expedients en què s'hagi dictat sentència ferma en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera.

S'habilita el Govern per desplegar, a proposta del ministre de Justícia, el que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18870 LLEI 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals. («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La regulació del règim d'accés a la professió d'advocat a Espanya és una exigència derivada dels articles 17.3 i 24 de la Constitució: aquests professionals són col·laboradors fonamentals en la impartició de justícia, i la qualitat del servei que presten redunda directament en la tutela judicial efectiva que la nostra Constitució garanteix a la ciutadania.

Aquesta Llei constitueix, per tant, un complement del que disposen a aquest efecte la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, que consagren la funció dels advocats, als quals reserva la direcció i la defensa de les parts, de manera que els correspon garantir l'assistència lletrada al ciutadà en el procés, de forma obligatòria quan ho exigeixi la norma processal i, en tot cas, com a dret a la defensa expressament reconegut per la Constitució. L'assistència de l'advocat, conforme al concepte ampli de tutela a què s'ha d'aspirar, també comprèn les actuacions professionals tendents a evitar el procés mitjançant fórmules preventives i compositives així com, en general, l'assessorament en dret.

També el procurador, al qual la LOPJ atorga la representació de les parts quan ho estableixi la norma processal, garanteix l'assistència jurídica i, per tant, és imprescindible preveure també els requisits necessaris per a l'accés a aquesta professió, en línia amb la tradició que ja va existir a Espanya.

L'experiència del dret comparat mostra que l'actuació davant els tribunals de justícia i les altres activitats d'assistència jurídica requereixen l'acreditació prèvia d'una capacitació professional que va més enllà de l'obtenció d'una titulació universitària. Això justifica la regulació de dos títols professionals complementaris al títol universi-

tari en dret: el títol professional d'advocat, exigible per prestar assistència jurídica utilitzant la denominació d'advocat; i el títol professional de procurador, exigible per actuar davant els tribunals com a tal.

A més, en una Europa que camina cap a una integració més gran, es fa imprescindible l'homologació d'aquestes professions jurídiques, a fi de garantir la fluïdesa en la circulació i l'establiment de professionals, un dels pilars del mercat únic que constitueix la base essencial de la Unió Europea.

II

S'ha de recordar que la necessària capacitació professional d'aquests col·laboradors en l'exercici de la tutela judicial efectiva ha estat una reivindicació constant dels representants de les professions. Tots els congressos de l'advocacia espanyola, de manera significativa el de Lleó de 1970, el de Palma de Mallorca de 1989, el d'A Coruña de 1995, el de Sevilla de 1999 i el de Salamanca de 2003, i les reunions de les juntes de govern dels col·legis d'advocats des de Santander el 1994, Girona el 1997, València el 2001 i Santa Cruz de Tenerife el 2005, en què es va expressar el sentir unànim de l'advocacia espanyola, han reivindicat la garantia d'una formació inicial igual per a tots els professionals de l'advocacia. En particular, en el VI Congrés de l'Advocacia Espanyola es va destacar la importància fonamental de la formació professional pràctica i la necessària homogeneïtat en l'avaluació d'aquesta capacitació per equiparar-se amb els professionals de la Unió Europea, i es va instar la regulació de la matèria per part dels poders públics. També les segones Jornades de les Juntes de Govern dels Col·legis d'Advocats de 1997 van aprofitar l'entrada en vigor de la regulació sobre assistència jurídica gratuïta per insistir en aquesta qüestió, i, així, fer un pas més amb l'establiment del certificat d'aptitud professional, que, tot i ser voluntari, és exigible pels col·legis per incloure el professional en el torn d'ofici.

La procura també ha insistit en la matèria. En el seu X Congrés Nacional de l'any 2000, es va assenyalar que s'ha de regular «l'accés a l'exercici de la professió de procurador, i s'ha d'homologar amb la resta dels països de la Unió Europea, sense perjudici de la funció específica de cada professió»; això es va reiterar, com a exemple, en el VII Congrés Internacional del Comitè de Postulants de Justícia Europeus, celebrat a Mallorca l'any 2004.

Altres operadors jurídics s'han mostrat sensibles a la qüestió. El mateix Llibre Blanc de la Justícia presentat pel Consell General del Poder Judicial l'any 1997 va reclamar la capacitació pràctica d'aquests professionals. Així mateix, en les Conclusions de la X Conferència de Degans i Deganes de les Facultats de Dret de les Universitats Espanyoles, reunida a Vigo el dia 28 de juny de 2004, es va assenyalar «l'assumpció de la necessitat i urgència de regular l'accés a les professions d'advocat i de procurador», i s'hi va afegir que el model havia de preveure «essencialment i principalment la superació de cursos de contingut pràctic, que han de programar, organitzar i impartir conjuntament les facultats de Dret i els col·legis d'advocats», i s'hi va fer una referència complementària a la possibilitat d'una prova objectiva final.

I, de manera molt significativa, el Pacte d'Estat sobre la Justícia de l'any 2001 es va referir també a la qüestió en el seu punt 20, amb la previsió de «fórmules homologades amb els països membres de la Unió Europea per garantir la preparació per a l'exercici de la professió».

III

El text subratlla la importància de la formació pràctica dels professionals, de manera que quedi garantida de forma objectiva la seva capacitat per prestar l'assistència jurídica constitucionalment prevista.